Dosarul civil nr. 2-682/21
2-21072421-21-2-17052021

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

24 iulie 2024 or. Cimişlia

Judecătoria Cimişlia, sediul central în următoarea componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul: Cherdivara Dumitru
Grefieri: Brînza Laura, Lupu Victoria

cu participarea: reprezentantului reclamantului, avocatul Cucu Dumitru;

în lipsa: reclamantului Terzi Evghenii; pîrîtului Gaibu Gheorghe; reprezentantului pîrîtului, avocatul Melinteanu Călin, procedura de citare legală a fost respectată;

examinând, în şedinţă publică, în limba de stat, în procedură generală, cauza civilă iniţiată la acţiunea avocatului Cucu Dumitru în interesele reclamantului Terzi Evghenii împotriva lui Gaibu Gheorghe privind încasarea datoriei şi cheltuielile de judecată,

a c o n s t a t a t :

La 17.05.2021, avocatul Cucu Dumitru în interesele lui Terzi Evghenii s-a adresat în instanţa de judecată cu cererea de chemare în judecată sus menţionată împotriva lui Gaibu Gheorghe privind încasarea datoriei în sumă de 10000 euro şi încasarea taxei de stat şi cheltuieli judiciare.

În motivarea acţiunii a invocat că reclamantul Terzi Evghenii a transmis cu împrumut lui Gaibu Gheorghe suma de 17000 euro, dintre care la moment soldul restant este de 10000 euro care urma a fi restituit pînă la data de 30.06.2019, însă pîrîtul nu a restituit suma, motiv din care reclamantul sa adresat în instanţa de judecată cu prezenta cerere de chemare în judecată.

În şedinţa de judecată, avocatul Cucu Dumitru în interesele reclamantului a susţinut integral cererea de chemare în judecată şi a solicitat să fie admisă.

Pîrîtul Gaibu Gheorghe şi avocatul Melinteanu Călin, fiind legal citaţi nu s-au prezentat la proces. În cadrul examinării cauzei, avocatul Melinteanu Călin

în interesele pîrîtului a înaintat referinţă prin intermediul cărei a solicitat respingerea integrală a cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată, menţionînd următoarele:

Reclamantul nu a probat faptul existenţei împrumutului între părţi. Afirmaţiile părţii reclamante potrivit căror între părţi a existat un împrumut nu corespunde realităţii, nefiind semnat un astfel de act n acest sens.

Consideră partea pîrîtă că, recipisa din 15.06.2019 este lovită de nulitate, deoarece aceasta reprezintă un act juridic unilateral ceea ce nu corespunde după formă şi conţinut cerinţelor înaintate actului juridic civil, generator de drepturi şi obligaţii civile.

Unul din temeiurile nulităţii recipisei în cauză, este necorespunderea acesteia condiţiilor de formă şi conţinut prevăzute de lege : lipsa informaţiei despre împrumut, lipsa datei de identificare al părţilor şi lipsa semnăturii părţilor.

Menţionează că actul de verificare din 30.11.2020 anexat de reclamant la cerere nu are legătură cu obiectul litigiului. Acesta formează obiect al altui litigiu dintre părţi.

Examinînd cererea de chemare în judecată, cercetînd materialele cauzei, audiind partea prezentă la proces, instanţa de judecată ajunge la concluzia că acţiunea este întemeiată şi urmează a fi admisă, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 9 alin. (1) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile generale şi de la sensul legislaţiei civile, iar potrivit alin. (2) lit. a) al aceluiaşi articol, prevede că, drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

În conformitate cu art. 10 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Potrivit art. 11 alin. (1) Cod civil, buna-credinţă este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic. (2) În special, este contrar bunei-credinţe ca o parte să acţioneze în contradicţie cu declaraţiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declaraţii sau acel comportament.

Conform art. 776 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Potrivit art. 858 Cod civil: alin. (1) temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii; alin. (2) obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Conform art. 1242 Cod civil, alin. (1) prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Potrivit art. 1247 Cod civil, alin. (1) împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobînzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi pînă la expirarea termenului; alin.(2) Împrumutatul trebuie să restituie bunuri de calitatea şi în cantitatea bunurilor primite şi nimic mai mult, chiar dacă preţurile au crescut ori au scăzut; alin.(3) În cazul în care a împrumutat o sumă de bani, împrumutatul are obligaţia de a restitui suma nominală primită fără a ţine cont de variaţiile valorii banilor; alin.(4) Dacă în contractul de împrumut nu este stabilit nici termenul de restituire, nici termenul de preaviz, împrumutul trebuie restituit în decursul a 30 de zile de la data la care împrumutatul a primit cererea de restituire.

Potrivit cererii de chemare în judecată, reclamantul Terzi Evghenii pretind încasarea din contul pîrîtului Gaibu Dumitru datoria în baza contractului de împrumut, în sumă de 10000 euro.

Conform recipisei din 15.06.2019, Gaibu Gheorghe se obligă să achite suma de bani 10000 euro pînă la sfărşitul lunii iunie 30.06.2019. Pe recipisă este aplicată şi semnătura pîrîtului (f.d.153 recipisa original)

Potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu prevederile art.121 Cod procedură civilă, instanţa judecătorească
reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Potrivit art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea

multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţa de judecată.

Conform art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii, iar alin. (3) prevede că instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Raportînd prevederile legale la circumstanţele cauzei, instanţa de judecată constată că, reclamantul Terzi Evghenii este îndreptăţiţi să pretindă încasarea din contul pîrîtului Gaibu Evghenii suma datoriei în mărime de 10000 euro, deoarece, prin recipisa semnat pîrîtul s-a obligat să achite datoria faţă de reclamant în sumă de 10000 euro pînă la data de 30.06.2019.

Avocatul Cucu Dumitru a confirmat faptul că acţiunea a fost înaintată în instanţa de judecată din motiv că pîrîtul nu a achitat datoria. Prin referinţa depusă, partea pîrîtă la fel confirmă că nu a restituit datoria în sumă de 10000 euro.

Cu privire la argumentele părţii pîrîte privind nulitatea recipisei din 15.06.2019, instanţa de judecată le va respinge ca neîntemeiate, deoarece în şedinţa de judecată nu au fost stabilite circumstanţe care ar condiţiona declararea nulităţii recipisei sau desconsiderarea acesteia în calitate de probă care ar confirma faptul că pîrîtul este dator reclamantului în baza acestui act şi anume 10000 euro. Or, partea pîrîtă invocă nulitatea acesteia din motiv că aceasta după formă şi conţinut cu reprezintă un împrumut, însă, contrar acestor argumente, din conţinutul recipisei rezultă cert că pîrîtul se obligă să achite reclamantului datoriei în mărime de 10000 euro.

Cu referire la cheltuielile de judecată:

Potrivit art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

Conform art. 90 Cod de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: a) sumele plătite martorilor, interpreţilor, experţilor şi specialiştilor; b) cheltuielile de efectuare a cercetărilor la faţa locului; c) cheltuielile de înştiinţare şi chemare a părţilor în judecată; d) cheltuielile de transport şi de cazare suportate de părţi şi de alţi participanţi la proces în legătură cu prezentarea lor în instanţă; e) cheltuielile suportate de cetăţenii

străini şi de apatrizi în legătură cu plata interpretului dacă tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu prevăd altfel; f) cheltuielile de căutare a pîrîtului; g) cheltuielile de efectuare a expertizei; h) cheltuielile de executare a actelor judiciare; i) cheltuielile de asistenţă juridică; j) cheltuielile de declarare a insolvabilităţii; k) compensaţiile pentru timpul de muncă pierdut; l) alte cheltuieli necesare, suportate de instanţă şi de participanţii la proces.

Conform art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

La înaintarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a achitat taxa de stat în sumă de 6300 lei (f.d.8).

Reieşind din faptul că instanţa de judecată a constatat ca fiind întemeiate pretenţiile reclamantului, urmează a fi încasată în contul reclamantul din contul pîrîtului cheltuielile de judecată şi anume taxa de stat achitată la înaintarea acţiunii în sumă de 6300 lei.

În conformitate cu prevederile art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată

h o t ă r ă ş t e :

Cererea de chemare în judecată se admite.

Se încasează din contul lui Gaibu Gheorghe în beneficiul lui Terzi Evghenii datoria în baza recipisei din 15.06.2019 în sumă de 10000 (zece mii) euro conform cursului BNM la momentul executării hotărîrii şi 6300 lei taxa de stat.

Hotărârea este cu drept de apel în Curtea de Apel Comrat timp de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului, prin intermediul judecătoriei Cimişlia, sediul central.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Cherdivara Dumitru